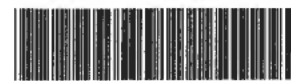
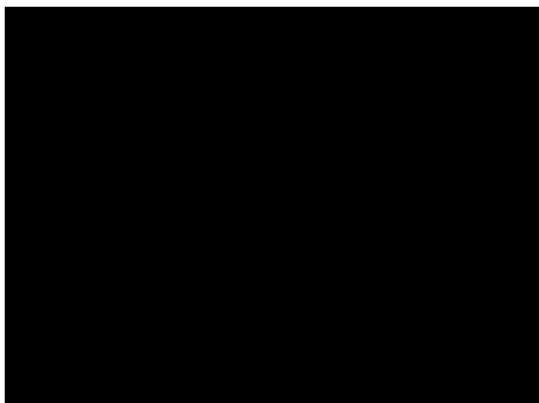

STATUTÁRNÍ MĚSTO OPAVA

Horní nám. 69, 746 01 Opava
Odbor školství
Magistrátu města Opavy

MMOPX0210AH8

ROZHODNUTÍ

Magistrát města Opavy jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“) rozhodl ve věci žádosti o poskytnutí informací podle informačního zákona ze dne 12. 1. 2023 týkajících se jednotlivých měsíčních platů včetně všech nenárokových složek ředitelů konkrétních mateřských škol, jejichž zřizovatelem je statutární město Opava, za období od září 2022 do ledna 2023

t a k t o:

podle § 15 odst. 1 informačního zákona ve spojení s ustanoveními § 8a a § 8b informačního zákona a § 5 zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zpracování osobních údajů“) s použitím čl. 5 odst. 5 bod ii) Úmluvy Rady Evropy o přístupu k úředním dokumentům, čl. 8 Charty základních práv a svobod Evropské unie, čl. 10 usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky, ve znění pozdějších předpisů, se žádost [redacted] (dále jen „žadatel“), narozeného dne [redacted] 1997, bytem [redacted] Opava ze dne 12. 1. 2023 o poskytnutí informace ve vztahu k ředitelům konkrétních mateřských škol zřízených povinným subjektem o jejich jednotlivých měsíčních platech včetně všech nenárokových složek

o d m í t á .

Odůvodnění:

Žádostí ze dne 12. 1. 2023, doručené povinnému subjektu do datové schránky téhož dne se žadatel domáhá poskytnutí informací týkajících se jednotlivých měsíčních platů včetně všech nenárokových složek ředitelů konkrétních mateřských škol, jejichž zřizovatelem je statutární město Opava, za období od září 2022 do ledna 2023. Žadatel tuto informaci požaduje poskytnout tak, aby z ní bylo zřejmé, o ředitele jaké konkrétní mateřské školy se jedná.

Povinný subjekt konstatuje, že svým přípisem ze dne 11. 12. 2022 již žadateli k jeho dřívější žádosti poskytnul obdobnou informaci o platech a nenárokových složkách ředitelek mateřských škol s tím, že požadovanou informaci anonymizoval natolik, aby výše platů a nenárokových složek nebyla přiřaditelná ke konkrétní mateřské škole.

Povinný subjekt vyzval ředitelky všech jím zřízených mateřských škol, které mají v tomto řízení postavení dotčené osoby, aby se k žádosti vyjádřily. Z vyjádření dotčených osob je zřejmé, že dotčené osoby nesouhlasí s poskytnutím požadovaných informací žadateli.

Při rozhodování ve věci vycházel povinný subjekt z obsahu žádosti, a jelikož dotčené osoby vyslovily nesouhlas s poskytnutím požadovaných informací, bylo tedy výhradně na povinném subjektu, aby zvážil, zda a nakolik zájem žadatele na poskytnutí požadovaných informací převažuje nad zájmem dotčených osob na ochranu jejich soukromí, osobního života a lidské důstojnosti.

Pro rozhodnutí ve věci jsou podstatná tato ustanovení právních předpisů:

Podle § 15 odst. 1 informačního zákona *pokud povinný subjekt žádosti byť jen zčásti nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti.*

Informační zákon je postaven na zásadě, že povinné subjekty poskytují informace na základě žádosti a taktéž rozhodují o tom, v jakém rozsahu má být informace na základě žádosti poskytnuta. Při rozhodování ohledně poskytovaného rozsahu je povinný subjekt vázán omezeními vyplývajícími ze zákona.

Podle § 8a informačního zákona platí, že *informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobních údajů povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu.* Podle § 8b odst. 1 informačního zákona, *povinný subjekt poskytne základní osobní údaje o osobě, které poskytl veřejné prostředky.* V daném případě se jedná o konkrétní informace, které obsahují u jednotlivých ředitelek škol údaje o jejich platě včetně všech nenárokových složek. Nepochybně se jedná o informace týkající se osobnosti jednotlivých ředitelek a jejich soukromí ve smyslu § 8a informačního zákona, a je tedy potřeba postupovat v souladu s právními předpisy upravujícími tuto oblast.

V současnosti veřejnoprávní úprava ochrany osobních údajů vychází z Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), (dále jen „GDPR“). Definice osobního údaje je obsažena v článku 4 odst. 1 GDPR, když *osobními údaji jsou veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě.*

V recitálu GDPR je uvedeno, že *ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů je základním právem.* Tato ochrana je prolomena např. za účelem předcházení trestným činům, nebo jejich vyšetřování, odhalování či stíhání nebo výkonu trestu včetně jejich ochrany před hrozbami pro veřejnou bezpečnost, dále k plnění zákonné povinnosti a pro nezbytnou ochranu životně důležitého zájmu subjektů údajů nebo jiné fyzické osoby (kam se řadí naléhavé humanitární situace např. katastrofy).

O žádnou z těchto situací se v daném případě nejedná. Žadatel není orgánem činným v trestním řízení, jím požadované informace nepředstavují hrozbu pro veřejnou bezpečnost, a ani se nejedná o nezbytnou ochranu životně důležitého zájmu.

Dále z pohledu GDPR *zásady ochrany osobních údajů by se měly uplatňovat na všechny informace týkající se identifikované nebo identifikovatelné fyzické osoby.*

Zákon o zpracování osobních údajů blíže rozvíjí GDPR tak, aby bylo naplněno právo každého na ochranu soukromí. Podle § 5 tohoto zákona disponuje správní orgán požadovanými údaji pro splnění povinnosti, která mu je uložena právním předpisem, v tomto případě zákonem č. 262/2006 Sb., zákoníkem práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákoník práce“). Podle § 16 zákona o zpracování osobních údajů lze zpracovávat osobní údaje za účelem vědeckého nebo historického výzkumu nebo pro statistické účely, dále dle § 17 tohoto zákona pro novinářské účely nebo pro účely akademického, uměleckého nebo literárního projevu. Ani jeden z těchto účelů, pro který je ochrana osobních údajů prolomena, se v daném případě nejedná.

Podle čl. 5 odst. 5 bodu ii) Úmluvy Rady Evropy o přístupu k úředním dokumentům *žádost o přístup k úřednímu dokumentu může být zamítnuta, pokud je žádost zjevně nedůvodná*. V preambuli k této úmluvě je uvedeno, že *výkon práva na přístup k úředním dokumentům je zdrojem informací pro veřejnost; pomáhá veřejnosti utvořit si názory na stav společnosti a na orgány veřejné správy; podporuje integritu, efektivnost, účelnost a odpovědnost orgánů veřejné správy a tím pomáhá potvrdit jejich oprávněnost*.

Podle čl. 8 Charty základních práv a svobod Evropské Unie *má každý právo na ochranu osobních údajů, které se ho týkají. Tyto údaje musí být zpracovány korektně, k přesně stanoveným účelům a na základě souhlasu dotčené osoby nebo na základě jiného oprávněného důvodu stanoveného zákonem*.

Podle článku 10 odst. 1 Listiny základních práv a svobod *každý má právo, aby byla zachována jeho lidská důstojnost. Podle odstavce třetího tohoto článku každý má právo na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě*.

Podle § 134 zákoníku práce *za úspěšné splnění mimořádného nebo zvlášť významného pracovního úkolu může zaměstnavatel poskytnout zaměstnanci odměnu*. Je notorií, že odměna je nenárokovou složkou práce sloužící k vnitřní motivaci zaměstnance k tomu, aby pro zaměstnavatele vykonával i mimořádné či zvláště složité úkoly, které jsou pro zaměstnavatele významné. Právě onen prvek vnitřní motivace je do značné míry otázkou nikoli veřejného, ale soukromého života dotčené osoby, a zde je na místě, aby povinná osoba zvažovala, nakolik žadatel naplňuje kritéria vedoucí dle platového nálezu k poskytnutí informací, neboť se jedná o zásah do soukromí a lidské důstojnosti dotčené osoby.

V tzv. platovém nálezu Ústavní soud vyslovil, že *právo na poskytnutí informace nelze obecně nadřazovat právu zaručujícímu respektování soukromého života, jak bylo učiněno v rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu, který vycházel z takové interpretace ustanovení § 8b informačního zákona, podle které právě právo na informace stojí nad právem na ochranu soukromí osob zaměstnaných na pozicích úředníků orgánů veřejné správy*. Ústavní soud v tomto nálezu vyslovil, že *povinná osoba může odmítnout poskytnout žadateli informace o platu a odměnách zaměstnance vyžádané na základě § 25 informačního zákona, pokud nejsou splněny všechny tyto podmínky:*

- a) *účelem vyžádání informace je přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu;*
- b) *informace samotná se týká veřejného zájmu;*
- c) *žadatel o informaci plní úkoly či posílá dozoru veřejnosti či roli tzv. „společenského hlídacího psa“;*
- d) *informace existuje a je dostupná.*

Především tedy povinný subjekt zkoumal, nakolik jsou v rozhodované věci splněny všechny čtyři podmínky stanovené nálezem Ústavního soudu, neboť dotčené osoby souhlas s poskytnutím požadovaných informací neudělily, naopak, vyjádřily svůj nesouhlas. Povinný subjekt také konstatuje, že požadované informace vztahující se k jednotlivým ředitelkám konkrétních mateřských škol lze na základě dosavadního přístupu považovat za informace udržované mimo veřejnost v rámci soukromé sféry dotčených osob. Při hodnocení opodstatněnosti nároku na poskytnutí informací povinný subjekt vycházel ze skutečnosti, že podstatným znakem lidské důstojnosti je i určitá úroveň materiálního zabezpečení, kterou si je jednatel schopen zajistit. Požadované informace tedy zasahují do lidské důstojnosti dotčené osoby.

Povinnému subjektu není znám účel požadovaných informací. Ohledně učinění si představy o platu a jeho nenárokových složkách ředitele mateřské školy zřizované povinným subjektem postačují již žadateli dříve poskytnuté informace. Stran celospolečenského významu nemají jednotlivé informace o platu, potažmo jeho nenárokových složkách ředitelek konkrétních mateřských škol samy o sobě bez dalšího vliv na důležité sociální otázky, ani nepředstavují problém, o němž by měla být veřejnost informována. Veřejný zájem nemůže být redukován toliko na žízeň po informacích o soukromém životě jiné osoby, neboť pod pojem soukromý život spadá i podstatná část života pracovního. Žadatel v daném případě neplní úkol ani posílá dozoru veřejnosti, který by měl dopad na řádné fungování demokratické společnosti.

Splněna je pouze poslední podmínka týkající se existence informace.

Poměrování práv představuje činnost založenou na správním uvážení, kdy povinný subjekt hodnotí validitu jednotlivých důvodů. Na jedné straně zde leží ideální představa ničím neomezovaných lidských práv, na straně druhé v konkrétních případech právo jednoho mnohdy naráží na právo druhého, čímž se vytváří

